

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Decizia nr.746

Dosar nr.7236/2/2014

Ședința publică de la 22 februarie 2018

Președinte:	Dana Iarina Vartires	- Judecător
	Eugenia Marin	- Judecător
	Liliana Vișan	- Judecător
	Florica Voinea	- Magistrat asistent

&&&

La data de 09 februarie 2018, s-au luat în examinare recursul declarat de pârâțul Stănciulescu Daniel Corneliu și recursul incident declarat de reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității împotriva sentinței civile nr. 1580 din 04 iunie 2015, pronunțată de Curtea de Apel București – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Dezbaterile și susținerile părților au fost consemnate în încheierea de ședință din data de 9 februarie 2018, iar pronunțarea deciziei a fost amânată la data de 22 februarie 2018.

ÎNALTA CURTE

Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

1. Cererea de chemare în judecată

Prin cererea de chemare în judecată, înregistrată pe rolul Curții de Apel București – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității a chemat în judecată pe pârâțul Stănciulescu Daniel Corneliu, solicitând ca prin hotărârea ce se va pronunța să se aprecieze asupra calității acestuia de colaborator al Securității.

2. Soluția instanței de fond

Prin sentința civilă nr. 1580 din 04.06.2015, Curtea de Apel București – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a admis, în parte, cererea formulată de reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, în contradictoriu cu pârâțul Stănciulescu Daniel

Corneliu și a constatat faptul că pârâtul a fost colaborator al Securității, în sensul art. 2 lit. b) prima teză din O.U.G. nr. 24/2008.

3. Recursurile declarate în cauză

Împotriva sentinței au declarat recurs ambele părți.

3.1. *Prin memoriul de recurs depus la data de 21.09.2015, pârâtul Stănciulescu Daniel Corneliu a solicitat modificarea sentinței atacate și respingerea acțiunii reclamantului Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității.*

Partea a invocat motivul de recurs reglementat de art. 304 pct. 9 din Vechiul Cod de procedură civilă și a susținut că este eronată concluzia primei instanțe în sensul că sunt întrunite condițiile impuse de art. 2 lit. b) din O.U.G. nr. 24/2008 pentru constatarea calității sale de lucrător al Securității, deoarece în spațiul pe care l-a pus la dispoziție nu s-au desfășurat activități având ca scop strângerea de informații sau supravegherea unor persoane. De asemenea, partea a menționat că a fost constrânsă să pună la dispoziție spațiul, fiind amenințată cu pierderea locului de muncă.

Recurentul-pârât a opinat în sensul că instanța fondului avea obligația de analiza întregul material probator prezentat de partea adversă și de a observa faptul că nu se poate constata existența calității de colaborator al Securității numai pe baza “*relatărilor verbale consemnate de lucrătorii Securității.*”

În același timp, recurentul-pârât a precizat că definiția calității de colaborator al Securității are un caracter echivoc și este contrară prevederilor art. 15 din Constituție, deoarece produce efecte juridice, fiind vorba despre “*condamnarea colaboratorului anterior intrării în vigoare a legii.*”

3.2. *Prin memoriul de recurs înregistrat la data de 06.11.2015, pârâtul a solicitat casarea sentinței și respingerea acțiunii reclamantului, ca neîntemeiată.*

În motivarea căii de atac, încadrată în drept în dispozițiile art. 488 alin. (1) pct. 8 C.proc.civ., recurentul a susținut faptul că sentința contestată a fost dată cu aplicarea greșită a normelor de drept material, respectiv a celor cuprinse în art. 1 alin. (7) și art. 2 lit. b) prima teză din O.U.G. nr. 24/2008, deoarece:

- * nu au existat dosare care să fie completate cu informațiile sale;
- * informațiile pe care le-a furnizat nu au produs consecințe, întrucât nu au existat dosare de urmărire decât în cazul domnului Blum, însă informația pe care a dat-o cu privire la acesta nu a fost de natură să completeze dosarul, în condițiile în care a negat interesul acestuia pentru situația expusă de Securitate;

3.3. *Reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității a formulat recurs incident împotriva considerentelor hotărârii judecătorești prin care a solicitat casarea parțială a acesteia și, în rejudecarea fondului, admiterea acțiunii și reținerea existenței calității de colaborator al Securității și în sensul art. 2 lit. b) teza a IV-a în ceea ce îl privește pe pârâtul Stănciulescu Daniel Corneliu.*

În motivarea căii de atac, încadrată în drept în dispozițiile art. 488 alin. (1) pct. 8 C.proc.civ., recurentul a precizat faptul că sentința atacată a fost dată cu aplicarea greșită a prevederilor normative anterior nominalizate, care instituie doar condiția ca persoana verificată să pună voluntar la dispoziția Securității un imobil pe care îl deține.

Recurentul a menționat că textul în discuție nu condiționează constatarea calității de colaborator al Securității de dovedirea împrejurării că persoana în discuție a înlesnit culegerea de informații prin care să se denunțe activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist și care să vizeze îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale.

În sprijinul interpretării juridice propuse, recurentul invocă jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție dezvoltată într-un număr semnificativ de cauze.

4. Apărările formulate în cauză

4.1. *Recurentul-reclamant a formulat întâmpinare, înregistrată pe rolul instanței la data de 12.11.2015, în care a solicitat, în principal, constatarea nulității recursului părții adverse, iar, în subsidiar, respingerea acestuia, ca nefondat, pentru argumentele prezentate la filele 23-26 dosar.*

4.2. La data de 03.12.2015, *recurentul-reclamant a depus o nouă întâmpinare* în care a solicitat, în principal, constatarea nulității memoriului de recurs înregistrat la data de 06.11.2015, întrucât nu este vorba despre o “*precizare a recursului*” inițial depus de parte. De asemenea, recurentul-reclamant a arătat faptul că *acesta a fost depus peste termenul legal de 15 de la comunicarea sentinței atacate.*

4.3. *Recurentul-pârât a formulat întâmpinare la recursul părții adverse, prin care a solicitat respingerea acestuia, ca nefondat, pentru motivele arătate la filele 53-55 dosar.*

4.4. Recurentul-reclamant a formulat punct de vedere la excepția de neconstituționalitate invocată de recurentul-pârât, opinând în sensul respingerii acesteia, ca neîntemeiată (filele 19-20 dosar).

5. Procedura derulată în recurs

În *Raportul întocmit în cauză*, s-au consemnat următoarele aspecte:

- recurentul-pârât a depus un exemplar semnat al recursului înregistrat la data de 22.09.2015, motiv pentru care nu sunt incidente prevederile art. 486 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă;

- cererea de precizare a recursului nu respectă dispozițiile art. 20 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, întrucât a fost formulată peste termenul de 15 zile în care partea avea posibilitatea să o depună.

Raportul redactat în condițiile art. 493 alin. (2) și (3) C.proc.civ., a fost analizat în completul de filtru și a fost comunicat părților în baza încheierii de ședință din data de 11.05.2017, în conformitate cu dispozițiile art. 493 alin. (4) din același act normativ.

Prin încheierea de ședință din data de 12.10.2017, completul de filtru a constatat, analizând conținutul raportului întocmit, că memoriile de recurs formulate de părți îndeplinesc condițiile de admisibilitate și, pe cale de consecință, a admis în principiu recursurile, în temeiul prevederilor art. 493 alin. (7) C.proc.civ., și a fixat termen de judecată a fondului acestora, în ședință publică, în condiții de contradictorialitate, pentru data de 09.02.2018.

Prin *notele scrise* depuse în ședința publică din data de 09.02.2018, recurentul-pârât a invocat excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 lit. b), art. 7, art. 8-12 din O.U.G. nr. 24/2008, cu motivarea că acestea încalcă prevederile art. 15 din Constituție, și a solicitat, în consecință, sesizarea Curții Constituționale.

Înalta Curte a respins proba cu înscrisuri noi solicitată de recurentul-pârât, pentru argumentele prezentate în încheierea de ședință de la termenul de judecată din data de 09.02.2018.

6. Soluția instanței de recurs

6.1. Referitor la cererea de sesizare a Curții Constituționale

În cadrul memoriului de recurs depus la data de 21.09.2015, recurentul-pârât a menționat faptul că definiția calității de colaborator al Securității are un caracter echivoc și este contrară prevederilor art. 15 din Constituție, deoarece produce efecte juridice, fiind vorba despre “*condamnarea colaboratorului anterior intrării în vigoare a legii.*”

Înalta Curte va respinge cererea de sesizare a Curții Constituționale, observând faptul că partea nu a formulat în mod explicit o excepție de neconstituționalitate.

Prin notele scrise depuse în ședința publică din data de 09.02.2018, recurentul-pârât a invocat excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7, art. 8-12 din O.U.G. nr. 24/2008, cu motivarea că acestea încalcă prevederile art. 15 din Constituție, și a solicitat, în consecință, sesizarea Curții Constituționale.

Înalta Curte va respinge cererea de sesizare a instanței constituționale, întrucât nu este îndeplinită cerința impusă de art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții

Constituționale, în ceea ce privește existența legăturii dintre excepția de neconstituționalitate ridicată și soluționarea cauzei.

6.2. Referitor la memoriului de recurs depus la data de 21.09.2015

Instanța de control judiciar constată că singura critică de nelegalitate formulată de recurentul-pârât vizează constatarea calității de colaborator al Securității, în sensul art. 2 prima teză din O.U.G. nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008. În concret, partea susține că instanța fondului avea obligația de analiza întregul material probator prezentat de partea adversă și de a observa faptul că nu poate fi constatată calitatea de colaborator al Securității numai pe baza “*relatărilor verbale consemnate de lucrătorii Securității.*”

În urma analizării înscrisurilor depuse la dosar, Înalta Curte reține că judecătorul fondului a verificat în detaliu conținutul acestora și s-a pronunțat în mod argumentat cu privire la relevanța lor din perspectiva condițiilor cumulative impuse de art. 2 prima teză din O.U.G. nr. 24/2008.

În concret, după cum a arătat și prima instanță, în baza Angajamentului dat, recurentul-pârât a furnizat Securității informații sub forma notei semnată “Eva” și datată 12.07.1998 prin care a denunțat atitudini ce pot fi considerate în mod rezonabil a fi potrivnice regimului totalitar comunist, respectiv apte a genera îngrădirea, după caz, fie a dreptului la liberă circulație, fie a dreptului la viață privată, aparținând persoanelor vizate în cuprinsul acesteia. Activitatea desfășurată de recurentul-pârât a condus la supravegherea îndeaproape a persoanelor despre care dăduse informații, așa cum rezultă din rezoluția redactată de ofițerul de Securitate existentă pe înscrisul aflat la filele 32-33 dosar fond.

După cum în mod justificat a evidențiat și judecătorul fondului, aspectul invocat de recurentul-pârât referitor la faptul că a fost constrâns să desfășoare activitatea de colaborator al Securității nu prezintă nicio relevanță juridică, întrucât nu este de natură să înlăture incidența art. 2 prima teză din O.U.G. nr. 24/2008, în condițiile în care nu se regăsește printre cazurile limitativ prevăzute în cuprinsul acestui articol de lege.

În consecință, apreciază că nu este fondat motivul de casare prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 8 C.proc.civ.

6.3. Referitor la memoriului de recurs depus la data de 06.11.2015

Înalta Curte constată că acesta a fost depus peste termenul de 15 zile de la comunicarea sentinței (respectiv, 04.09.2015), prevăzut de art. 20 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, motiv pentru care urmează a fi respins ca tardiv formulat.

6.4. Referitor la recursul incident

Recurentul-reclamant a precizat faptul că sentința atacată a fost dată cu aplicarea greșită a prevederilor art. 2 lit. b) teza a IV-a din O.U.G. nr. 24/2008, care instituie doar condiția ca persoana verificată să pună voluntar la dispoziția Securității un imobil pe care îl deține.

Înalta Curte apreciază că recursul este fondat, pentru considerentele ce vor fi expuse în continuare.

Conform dispoziției normative anterior enunțate, *“colaborator al Securității este și persoana care a înlesnit culegerea de informații de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziția Securității a locuinței sau altui spațiu pe care îl deține.”*

Din interpretarea acestei norme, rezultă în mod indubitabil faptul că, pentru reținerea calității de colaborator al Securității, este necesar ca înlesnirea activității de culegere de informații de la rețeaua informativă să se facă *prin punerea la dispoziția Securității a locuinței sau a altui spațiu pe care îl deține în mod voluntar.* (sn).

Așadar, contrar concluziei exprimate de prima instanță, Înalta Curte apreciază că legiuitorul nu a mai considerat necesară întrunirea altor condiții pentru reținerea calității de colaborator al Securității în afara celei nominalizate în textul legal mai sus citat.

Cu alte cuvinte, din formularea articolului aflat în discuție rezultă explicit faptul că legiuitorul a tratat două situații diferite, cu referire la două categorii distincte de colaboratori ai Securității, adică, pe de o parte, colaboratorul care oferea informații, iar pe de altă parte, colaboratorul care pune un imobil la dispoziția Securității.

Or, din probatoriul administrat în cauză, rezultă faptul că recurentul-pârât a fost de acord să sprijine organele de Securitate prin punerea voluntară la dispoziția acestora a unui spațiu, activitate pe care partea, de altfel, a și recunoscut-o în cadrul memoriului de recurs.

În fine, instanța de control judiciar evidențiază faptul că această interpretare juridică se regăsește în jurisprudența consolidată a Înaltei Curți (eg: decizia nr. 5922/18.12.2009 pronunțată în dosarul nr. 832/2/2009; decizia nr. 3232/03.06.2011 pronunțată în dosarul nr. 734/2/2009; decizia nr. 3539/13.11.2017 pronunțată în dosarul nr. 305/2/2014).

Prin urmare, Înalta Curte apreciază că este fondat motivul de casare prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 8 C.proc.civ.

7. Temeiul legal al soluției instanței de recurs

Pentru toate considerentele expuse la punctul anterior, în temeiul art. 20 și art. 28 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, raportat la art. 496 C.proc.civ., Înalta Curte va respinge recursul formulat de pârât, ca nefondat, va admite recursul incident declarat de reclamant, va casa

sentința atacată și, în urma rejudecării cauzei, va admite acțiunea reclamantului și va constata că pârâtul a fost colaborator al Securității, în sensul art. 2 lit. b) prima și ultima teză din O.U.G. nr. 24/2008.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Respinge recursul declarat de pârâtul Stănciulescu Daniel Corneliu împotriva sentinței civile nr. 1580 din 4 iunie 2015, pronunțată de Curtea de Apel București – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, ca nefondat.

Admite recursul incident declarat de reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității împotriva aceleiași sentințe.

Casează sentința atacată și, rejudecând, admite cererea reclamantului Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității și constată că pârâtul Stănciulescu Daniel Corneliu a fost colaborator al Securității, în sensul art.2 lit.b) prima și ultima teză din O.U.G. nr.24/2008.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 22 februarie 2018.

JUDECĂTOR,
D.I.Vartires

JUDECĂTOR,
E.Marin

JUDECĂTOR,
L.Vișan

MAGISTRAT ASISTENT,
F.Voinea

Red.
Tehnored.

L.V.
T.M./3 ex.

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA

Prezenta copie, fiind conformă cu originalul aflat
în dosarul acestei instanțe Nr.
se legalizează de noi. cu

156/17.01.18
multumesc
Sentit

definitiv
dare